

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 611/2012-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. decembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť J. D., Č., zastúpeného advokátom JUDr. A. K., M., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C/69/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. D. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. septembra 2012 doručená sťažnosť J. D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho

základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice-okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C/69/2009 (ďalej len „namietané konanie“).

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Sťažovateľ je účastníkom súdneho sporu na určenie vlastníckeho práva na strane navrhovateľa v občianskoprávnom konaní pred Okresným súdom Košice okolie vedenom pod sp. zn. 11/69/09 (správne má byť 11 C/69/09, pozn.), ktoré bolo začaté 5. 5. 2009...

Napriek tomu, že od podania pôvodného návrhu uplynulo už viac ako 3 roky a 9 mesiacov, vo veci stále nebolo právoplatne rozhodnuté.

Sťažovateľ je toho právneho názoru, že je ľudsky a právne neúnosné, aby súdne konanie trvalo na súde prvého stupňa viac ako 3 a pol roka bez právoplatného ukončenia právnej veci...

Celková doba konania pred okresným súdom je poznačená prietahmi, pretože v určitých obdobiach okresný súd vôbec nekonal a bol nečinný. Najmä od 8. 6. 2009 do 11. 01. 2011 bol súd nečinný 5 mesiacov, následne od 01. 03. 2011 do 4. 11. 2011 ďalších 9 mesiacov súd vôbec nekonal. Sťažovateľ je toho názoru, že okresný a krajský súd nepostupoval dostatočne plynulo a celkovo konal so zbytočnými prietahmi v dĺžke viac ako 3 a pol roka.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vo veci nálezom vyslovil, že postupom okresného súdu v namietanom konaní bolo porušeného jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a taktiež navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v namietanom konaní bez zbytočných prietáhov.

Okrem toho sa sťažovateľ domáha, aby mu ústavný súd priznal finančné zadosťučinenie v sume 5 000 €, ako aj úhradu trov konania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sú namietané zbytočné prietahy v konaní, ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Ústavný súd zo sťažnosti, z jej príloh a zo zapožičaného súdneho spisu okresného súdu zistil, že sťažovateľ 5. mája 2009 doručil okresnému súdu návrh na začatie konania o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorému bola pridelená sp. zn. 11 C/69/2009.

V ďalšom období bol priebeh namietaného konania takýto:

- júna 2009 – okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku,
- 4. júna 2009 – bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľa, ktorým namietal zaujatosť zákonnej sudkyne,
- 7. augusta 2009 – okresný súd predložil súdny spis na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“),
- 20. augusta 2009 – bol okresnému súdu vrátený súdny spis na ďalšie konanie spolu s uznesením krajského súdu sp. zn. 5 NcC/40/2009 zo 14. augusta 2009, ktoré bolo následne doručované účastníkom konania,
- 7. novembra 2009 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 11. január 2010, ktoré sa uskutočnilo a bolo odročené na 23. február 2010,
- 23. februára 2010 – bolo pojednávanie odročené na neurčito z dôvodu nutnosti „spresnenia žalobného návrhu“,
- marca 2011 – okresný súd uznesením uložil sťažovateľovi, aby v lehote 10 dní predložil „doplnené podanie“ a geometrický plán,
- 17. marca 2011 – bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na prerušenie namietaného konania,
- 4. novembra 2011 – okresný súd uznesením zamietol návrh sťažovateľa na prerušenie namietaného konania,
- januára 2012 – po podaní odvolania proti prvostupňovému uzneseniu sťažovateľom bol súdny spis predložený na rozhodnutie krajskému súdu,
- 16. októbra 2012 – bolo okresnému súdu doručené uznesenie krajského súdu sp. zn. 11 Co/3/2012, ktorým bola potvrdená správnosť uznesenia okresného súdu zo 4. novembra 2011,
- 14. novembra 2012 – bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľa, ktorým oznámil, že „v právnej veci sp. zn. 11 C/69/2009 na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti tento návrh v celom rozsahu beriem späť“.

Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05, IV. ÚS 311/09) vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sa namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietahoch.

Na základe analýzy doterajšieho priebehu namietaného konania ústavný súd konštatuje, že jeho samotná dĺžka (viac ako 3 roky) nemusí sama osebe viesť k záveru, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Uvedené konštatovanie platí najmä so zreteľom na skutočnosť, že k predĺženiu doterajšieho priebehu konania prispel aj sťažovateľ tým, že neúspešne namietal zaujatosť zákonnej sudkyne, a súčasne tým, že 17. marca 2011 navrhol prerušenie namietaného konania, pričom okresný súd tento návrh uznesením zo 4. novembra 2011 zamietol a krajský súd uznesením z 12. septembra 2012 uznesenie okresného súdu potvrdil a následne 16. októbra 2012 vrátil spis okresnému súdu. Uvedená procesná aktivita sťažovateľa, ktorou nedosiahol sledovaný zámer, nepochybne prispela k predĺženiu priebehu namietaného konania.

Ústavný súd je toho názoru, že postup okresného súdu v namietanom konaní mohol byť efektívnejší (poukazujúc najmä na obdobie jeho nečinnosti v trvaní od 23. februára 2010 do 1. marca 2011), čo malo za následok určité predĺženie konania, na druhej strane ho však nemožno kvalifikovať ako taký, ktorý by musel bez ďalšieho znamenať vyslovenie porušenia základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. K uvedenému názoru dospel ústavný súd zohľadňujúc v neposlednom rade aj skutočnosť, že sťažovateľ svojim podaním doručeným okresnému súdu 14. novembra 2012 zbral svoj žalobný návrh v celom rozsahu späť, čím dal najavo, že ďalej netrvá na vedení súdneho sporu a úvahy o jeho prípadnej právnej neistote sa vzhľadom na túto skutočnosť už v čase rozhodovania ústavného súdu stali bezpredmetnými.

Z judikatúry ústavného súdu taktiež vyplýva, že nie každý zistený priesťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05).

V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priesťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priesťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, návrh odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. m. m. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľa na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. decembra 2012